

תשקיקי

אורית זרובבל

שב"כ נגד סיקריקי

השב"כ נכנס לפעולה לחשיפת חברי ארגון ה"סיקריקי".
עד כה היה העניין בטיפול היחידה המרכזית של המיטרה במחוז תל-אביב. אחרי כישלונה במשימה זו, הוחלט להכניס לעניין את שרות הביטחון.
בעבר חשף השב"כ את המחתרת היהודית, והכל בטוחים שהוא יגבר גם על משימה זו תוך זמן קצר.

מאחורי הקווים

מבוצת שלום ישראלית, בלווי עיתונאי, הצליחה ביום השבת האחרון לחזור לקסבה הסגורה של שבם ורך כל מחסומי צה"ל במבואות העיר ועל הדרכים המובילות אליה, ולחזות בהבאתו של משתדפפעולה עליוני העוליים.
ההבאה לדין התחילה בתהלוכה קצרה של רעוליהפנים. לאחר מכן הובל האיש לבניין מיוחד שבו נערך מיפסוט.

685

ביום השני, ה'18 בדצמבר, דיווח דובר צה"ל על 541 הרוגים פלסטינים בשטחים הכבושים. מיספר זה כולל הרוגים מירי חיילי צה"ל בלבד.
לפי ספירת "העולם הזה" עומד מיספר ההרוגים על 685 הרוגים. לעומת זאת, מוסר "מרכז המידע הפלסטיני לזכויות האדם" על 830 הרוגים פלסטינים לפי הפירוט הבא:
● 603 הרוגים מירי חיילי צה"ל ומתנחלים.
● 57 הרוגים ממכות ומתחשמתות.
● 82 הרוגים כתוצאה משאיפת גזא.
● 88 הרוגים מסיבות אחרות.

הנסיעה הסודית

של פרץ

נסיעתו האחרונה של הרב יצחק פרץ לארצות-הברית לזותה בהרבה מיסתורין.
רק מעטים ידעו על המטרה האמיתית של הנסיעה. זו היתה פגישה עם קבלנים חרדיים, מגדולי הקבלנים היהודיים בעולם, ובניהם הקבלן האמריקאי ג'ורג' קליין.
נושא הדיונים היה בנייה מהירה וזולה לעולים חדשים.
הגופים הרתיים בישראל, החל מגוש אמונים, עברו במספר ל וכלה באגודת ישראל ובש"ס, עושים את ההכנות הכמעט-יחידות לקליטה מאסיבית של העלייה החדשה.
פרץ הביא איתו הצעות לבניית בתים, שבלי מרכיב הקרקע יכולה עלותם להגיע ל-32*35 אלף דולר, לדירות של 85 מ"ר.
לא פחות חשובה היא העובדה שמתנהל גם משאומתן להקמת מוסדות-חינוך, שיקלטו את ילדי העולים, שכן עליית הנוער איננה מסוגלת לראוג לכך.

ישראלי -

מתודב קבוע?

אלי ישראלי, שנודחו לעבודות-חוץ בעבודות סמים, סיים רצות את תקופת-השרות שלו.
במשך התקופה ראה ישראלי עד כמה חשובה העבודה שאותה ביצע בבית-ההולים והחליט להמשיך בה מצונו החופשי גם אחרי תום שרותו.

ישראלי

רימון-עשן לשריד

במוצאי-השבת האחרונה, בסביבות השעה 7 בערב, נזרק רימון-עשן לעבר ביתו של חי"ב יוסי שריד בתוכנית ל' בתל-אביב.
בבניין שבו מתגורר שריד ובבניינים הסמוכים נוצרה פאניקה. למקום הגיעו כוחות-מימשה מתוגברים, שערכו סריקות, אך לא מצאו דבר.

הוא היה בחו"ל. יש לו שפעת. הוא

על המטרות שלו. המטרות, מרגישים המקור רבים, הן ביטחוני וקיומו של עמישראל במדינתו. המסקנה הממשית היא ששרון לא ייתר על השאיפה שלו להיות ראש-ממשלה.

מרכז הליכוד (הקרקע)

ה יותר משנה ששרון מיקם את עצמו במרכז המחשקים. הסמן הימני של הליכוד. לדוד לוי, המחשק השני, יש אולי יותר אגרות במרכז-הליכוד, אבל כלי ההתייצבות של שרון בראש מחנה המתנגדים לפשרה מדינית, היה המחנה הזה נמוג באוויר כמו אחת מאמרותיו תפוחות-הלחיים של שר הבינו.

לפני חצי שנה עשה שרון את כל המאמץ צים כדי להביא את הנושא להכרעה בליכוד. המרכז התכנס, נערך להצבעה פנימית, ולמרי בה הפליאה, ובניגוד לתיכונן של שרון ואנשי שיו, התקפל יצחק שמיר בפני האיום, ונכנע לכל דרישות המחשקים. לוי ניפנף בידיו בהתלהבות, ורק שרון לא נראה מרוצה מהי ניצחון הגרול שהשיג. הוא גם ידע למה. ההוד רמנות, אולי האחרונה, להכות את שמיר ומח נהו מימין, חלפה לה. שמיר נכנע, אבל נשאר על כסאו. המהלכים המדיניים נמשכו, ומאו, בעצם, כמו בתהליך הפיידראוט בקולנוע, הולך קולו של שרון ונחלש. הולך ונאלם.

האם הוא מתחרט על התייצבותו בראש מחנה-המתנגדים? האם הוא מכין לעצמו רדי-ביטוי פוליטית חדשה, שתתאים למצב שיווצר אחרי ההסדר המדיני? האם הוא ממ תין במארכ כדי להכות בשדר כרגע החלש, בקריהתפר שבין ההכרזה על משאומתן וכין הביצוע הממשי של ההכרזה? או האם הגנרל, היודע טוב מכל הגנרלים לקרוא את תמונת הקרב, איננו מצליח לעשות את זה כרגע, והוא מחכה לשקיעת האבק, כדי שיוכל להבי

ה והי התופעה הכוללת ביותר במציאות הפוליטית הישראלית בתקופה האחרונה. תופעה בולטת ומשמעותית, אבל משום-מה אין היא זוכה בהתייחסות. לא בהתבטאויות של אנשי מיפלגת-העבודה, המחשבים את ה מנרטים לשם הקמת ממשלה צרה, ואת עוצי מת המחנות השונים. לא מצד פרשני העיתור נים. ואפילו לא במיסדרונות המפוקקים של מצודת זאב, שבהם אף לא שמו לב לתופעה. אריאל שרון שותק.

נכון, בחודש האחרון הוא קצת היה בחוץ-לארץ, קצת היה מצונן ונשאר בחווה שלו. אבל היו לו — ויש לו עדיין — די הורמי ניות כדי להביע את דעתו על המהלכים ה מדיניים המתבצעים ברגע זה ממש, ואשר כל הסימנים מראים שאין מהם דרך חזרה. שרון שותק.

דויד לוי, השני בשרייהחישוקים, גם הוא לא מרבה בהתבטאויות מדיניות. אבל קולו נשמע.

יצחק מודעי, הפעלתן שביניהם, צץ מול כל עדשת-טלוויזיה, ומוכר מחדש את סחורת-ההתנגדות המושמשת.

אליקים רובינשטיין, מזכיר-הממשלה ה אינטליגנטי, שהיה בעבר ציר מדיני בווינגי טון, יצא במוצאי-שבת לפגישות מכריעות עם הממשלה האמריקאית.

ושרון שותק. הוא שלח לאימונן מיכתב ליצחק שמיר, ובו בקשה לכינוס המרכז. אבל היה לו ברור שלעצם כתיבת המיכתב היתה משמעות הצהרתית בלבד. שרון, המכהן בתפקיד הרישמי של וישראש-מרכז-הליכוד, איננו זקוק ל אישורים כדי לבצע את התפקיד שאליו נבחר. שמיר אף לא ענה על המיכתב. לא בחיוב, לא בשלילה.

ושרון שותק. על שרון ניתן לומר דברים רבים, אבל איש

ששע

חין בגייסות? כל אלה ייתכנו. אבל ברור הוא שברגע זה ממש אריאל שרון מעבד תוכניות-פעולה חילופיות, לכל המצבים שיווצרו. תמיד הוא עבד כך. תמיד הוא השקיע זמן ארוך בתיכונן ניהוקרבו שלו, ותמיד הוא דאג להכין כמה תוכניות כדי להגיע אל אותה המטרה. והמטרה היא לא לצאת ממרכז המפה הפוליטית, ולחכות להזדמנות המתאימה, שתאפשר הסתערות על התפקיד שבו מחויק כרגע יצחק שמיר. ראשות-הממשלה.

שמיר (האויב)

ולם, למען האמת, הם אויבים של שרון. לוי ומודעי, אינס ואולמרט, מילוא ורר בינשטיין. כולם אויבים. אבל שרון תמיד מתרכז באויב החוק והישרי, שהכרעתו תביא לתוצאה מיידית של הקרב.
האויב הזה, כרגע, הוא יצחק שמיר. בלעדיו, למרות שביעיות-הרצון העצמית ש מגלים שרייהליכוד הוותיקים, משתנה מאון הכוח במיפלגת-הימין הישראלית. אריאל שרון ממוקד על יצחק שמיר. גם הוא מנסה לנתח את המהלכים האפשריים, העומדים לפני ראש-הממשלה:
יצחק שמיר, ניתן להניח, עומד כרגע מול שלושה איומים, מבחינתו, והוא חייב לתמרן ביניהם.
האיום הראשון, והחוק ביותר, על ראשיה ממשלה — הוא הממשלה האמריקאית. שמיר, טוב מכולם, יודע בדיוק את עוצמת

לא יכול להאשים אותו בטיפשות, בחוסר-תיכונן, ובעיקר, בחוסר-כוונה. כאשר שרון אומר משהו, וגם כאשר הוא איננו אומר, יש לזה מיסקל ומשמעות.
במשך השבוע האחרון, כאשר ניסיתי למי צוא את ההסבר לשתיקתו של שרון, ולנסות להבין את תמונת-הקרב כמו ששרון רואה אותה, קיבלתי הרבה תשובות, הרבה השעי רות, והרבה שתיקות. רק ברבר אחד כולם היו תמיידעים: שרון איננו משתף אדם בהחלי טותיו או בשיקוליו.

האדם היחיד, חוץ משרון עצמו, היודע בוודאות את תיכוננו — הוא אשתו, לילי. והיא, אומרים לי, לא תדבר. וגם מי שמדבי רים, המעלים השערות והמפריחים תיאוריות, עושים את זה בהתבא, לא לציטוט ולא לייחוס. אלא שאת השתיקה הזאת, למרות הכל, ניתן לפענת.
יש לעשות זאת כמו ששרון עצמו היה עושה. הוא היה בונה הערכת-מצב, עם אותם סעיפים בריוק כמו שעושים בצבא, והופך אותה לפקודה. כוו המתחילה בסעיף, "כללי", ועוברת מייד, ובסדר הזה, ל"קרקע", "אויב", "דרכייהפעולה האפשריות של האויב", ורק בסוף, "כוחותינו" ודרכי פעולתם.

כדי להבין את שתיקתו של שרון, צריך לעשות את אותן פעולות שהוא היה עושה. ראשית, להגדיר את מטרת-העל. צריכים להחליט אם שרון רוצה לונק אל מרכז העי שיה הפוליטית הישראלית, או, כמו שכבר קרה למנהיגים מסויימים בעבר, האדם נשחק. שרון, נשבעים לי כל מיני מקורבים, אמנם היה חולה בשבוע האחרון, אבל הוא לא מוותר